

ARMADE NAJ BODO POD KONTROLO LIGE NARODOV

PAUL BONCOUR JE RAZVIL NOV IN BAJE USPEŠEN NAČRT ZA OHRANITEV SVETOV. MIRU

Boncour, kateremu pravijo "francoski Borah", je izjavil, da je Francija pripravljena vse zračne, armadne in mornariške sile povreči kontroli Lige narodov. — Zaenkrat je veliko vprašanje, kaj bodo storile ostale države in če se bodo strinjale s francoskim predlogom. — V slučaju, da bi se razorožitvena konferenca izjalovila, bi začeli narodi zopet oboroževati.

PARZ, Francija, 31. avgusta. — Joseph Paul Boncour, predsednik odseka za zunanje zadeve v poslanski zbornici, kateremu pravijo "Francoski Borah", predlaga, naj vsi narodi podrede svojo oboroženo silo kontroli Lige narodov. Izjavil je tudi, da bo igrala Francija odločilno vlogo na razorožitveni konferenci leta 1932.

Njegovo ugotovilo smatrajo za tako važno, da bo zadalo posvetovanju glede razoroženja povsem drugačno smer.

— Če bomo prišli na razorožitveni konferenci do sporazuma, koliko vojaštva, bojnih ladij in letal naj ima vsaka država, bi bilo po mojem mnenju najbolje, če bi države ne razpolagale s svojo oboroženo silo, ampak naj bi bila ta sila podrejena kontroli Lige narodov.

— Razorožitvena konferenca mora biti uspešna. Ako ne bo, bi začele znova oboroževati posebno one države, ki so sedaj podvržene raznim omejitvam. To nam je Nemčija jasno namignila, in istega mnenja kot Nemčija, je tudi Madžarska.

— General von Seeckt, ki je ustvaril novo nemško profesionalno armado ter jo namerava nadomestiti z milico, je stavil par predlogov, ki so nesprijemljivi. Ti predlogi temelje na matematičnem razmerju med oboroženimi silami narodov, kar je pa v očitnem nasprotju z Ligino pogodbo.

RIM, Italija, 31. avgusta. — Italijanski zunanji minister Dino Grandi je odpotoval v Ženevo ter bo skušal doseči s francoskimi zastopniki dogovor glede omejitev oboroževanja na morju.

ŽENEVA, Švica, 31. avgusta. — Danes bodo razpravljali pred odborom panevropske komisije, ki zbora pod nadzorstvom Lige narodov, o sovjetskem predlogu glede gospodarskega mirovnega pakta. Načrt bo podrobneje razložil Maksim Litvinov, ruski minister za zunanje zadeve.

Tekom današnje seje se bodo vršila posvetovanja glede gospodarske obnovitve Evrope.

ŽENEVA, Švica, 31. avgusta. — V torek se začne 64. zasedanje sveta Lige narodov, in pri tej priliki se bo obnovila debata glede nemških narodnostnih manjšin v poljski Gornji Šleziji, Pozanju in Pomeranskem.

Predsedoval bo Alexandro Lerroux, zunanji minister španske republike. Vprašanje glede nemških manjšin je bilo odloženo na seji meseca maja.

Na vrsto je prišla tudi pritožba Finske, da je Anglija tekom vojne zaplenila več finskih ladij ter se jih posluževala, ne da bi plačala zanje kake odškodnine. Ker se niso mogli Fini z Angleži sporazumeti, so predložili zadevo svetu Lige narodov.

Danes so začeli zborovati politični zastopniki in finančni izvedenci narodov ter se bodo v prvi vrsti bavili z raznimi carinskimi sistemi v Evropi. Večina izvedencev je za odpravo visokih carin, češ, da se gospodarski položaj Evrope ne more izboljšati, dokler bodo obstajale.

Včeraj je dospel sem nemški zunanji minister dr. Curtius, ki se bo udeležil pogajanja komiteja.

Ob prihodu je rekel časniškim poročevalcem: — Jaz se bom seveda v prvi vrsti zavzel za pravice Nemčije in za njene potrebe, obenem bom pa

Nadaljna žrtev morilca H. F. Powersa

MACDONALD JE ZOPET V LONDONU

Ministrski predsednik se niti ne zmeni za zahteve, da bi se odpovedal svojemu mandatu.

HENDON AIRDROME, 31. avgusta. — Ministrski predsednik MacDonald je dospel danes z aeroplanom iz Lossimoutha ter se takoj podal v London na kabinetno sejo.

LOSSIEMOUTH, Škocija, 31. avgusta. — Ob poledetih jutraj se je ministrski predsednik MacDonald odpravil z aeroplanom proti Londonu. Dospevši tja, se bo takoj lotil težavnega dela — ureditve angleških financ. Par dni politične ga je zelo osvežilo. V Londonu se bo najprej udeležil kabinetne seje.

Ministrski predsednik ni hotel razpravljati o zahtevi, ki jo stavi delavska stranka v Seaham okraju, kjer je bil izvoljen v parlament. Stranka namreč zahteva, naj se nemudoma odpove svojemu mandatu.

Boj delavske stranke proti sedanjemu angleškemu delavski vladi je zadobil konkretno obliko.

Strogovnounjski kongres je namreč objavil program, ki je v očitnem nasprotju z vladnimi odredbami.

Strokovno-unjski kongres bo imel svoje zborovanje dne 7. septembra v Bristolu, torej dan prej, predno bo novi kabinet stopil pred izredno zasedanje parlamenta.

Vladni predlog naj se zniža podporo nezaposlenim za deset odstotkov, bo metel na odločen protest.

81 RUSKIH ŠTUDENTOV PRIDE V AMERIKO

MOSKVA, Rusija, 31. avgusta. — Prihodnje leto bo dospel v Ameriko enainosemdeset ruskih študentov, ki bodo študirali na 26 ameriških univerzah in tehničnih visokih šolah.

VELIKA DELAVNOST NA ITALJANSKEM

RIM, Italija, 31. avgusta. — Prometno ministrstvo je objavilo, da bo bodoči italijanski proračun doletel \$145,000,000 za razna javna dela, pri katerih bo tekom zime zaposlenih 250,000 mož. Samo za železnice je namenjenih stotisoč dolarjev.

NEMŠKA DELEGACIJA ODPOTOVALA V ŽENEVO

BERLIN, Nemčija, 30. avgusta. — Včeraj je odpotovala v Ženevo pod vodstvom zunanjega ministra Curtiusa nemška delegacija, ki se bo udeležila seji sveta Lige narodov in evropske komisije.

tudi odločno zagovarjal stvar mednarodnega sporazuma.

Svet Lige narodov bo začel zborovati v torek, dočim se bo vršila skupščina Lige narodov prihodnji pondeljek.

Kot glavna govornika bosta nastopila Anglež Sidney Chapman in viscount Cecil.

LINDBERGH PROSLAVLJAJO NA JAPONSKEM

Občinske oblasti mesta Tokio so priredile svečan sprejem ameriškega letalca in njegovi ženi.

TOKIO, Japonsko, 31. avgusta. — Mestne oblasti so priredile polkovniku Charlesu Lindberghu in njegovi ženi svečan sprejem. V spremstvu mestnega župana in ameriškega poslanika Forbesa sta se peljala letalec in njegova žena v okrašenem avtomobilu po dolgih ulicah.

Ob straneh ceste je bila zbrana tisočglava ljudska množica. Ljudje so letalcu navdušeno nazdravljali in mahali z japonskimi in ameriški zastavicami. Zastavice so dale oblasti slehernemu zastoj na razpolago. Svečanost je dosegla svoj višek v Hibya parku, kjer so se zbrale nadležne množice občinstva.

Pred uradnim sprejemom sta bila Lindbergh in njegova žena gosti "American Association" v hotelu Imperial.

V Hibya parku je pozdravil župan Nagata, ne le v imenu mesta Tokia, pač pa tudi v imenu devetdeset milijonskega japonskega prebivalstva.

Podrobno je opisal Lindberghov preokceanski polet ter istotako tudi njegov polet iz Združenih držav na Japonsko.

Lindbergh se je v precej dolgem govoru županu primerno zahvalil.

ZAMORCA LINČANA V FLORIDI

BLOUNSTOWN, Fla., 31. avgusta. — Južno od tega kraja sta bila linčana dva zamorca, ki sta bila pod precejšnjo jamčino izpuščena iz ječe. Obtožena sta bila, da sta usmrtila nekoga lovskega čuvaja.

MUSSOLINI V NEVARNOSTI

LONDON, Anglija, 29. avgusta. — Italijanski ministrski predsednik Mussolini je včeraj dvakrat ušel smrti, ko je bil aeroplan, s katerim se je vozil iz Spezijske v Rim, prisiljen dvakrat pristati.

Pristanje se je završilo v zelo težavnih okoliščinah. Muslinija je spremljal italijanski minister za zrakoplovstvo, general Italo Balbo.

LINDBERGH BO NAJBREŽ POLETET V MOSKVO

TOKIO, Japonsko, 30. avgusta. — Polkovnik Charles Lindbergh je obiskal včeraj tukajšnje poslaništvo ter se zahvalil sovjetskim oblastem za vse usluge, ki so mu jih izkazale, ko je pristal na Karigin otoku pri Kamčatki. Pri tej priliki se je precej natančno informiral glede razmer v Sibiriji ter rekel, da bo najbrž poletel v Moskvo.

SENATORJI ZA PREPREČENJE ZLOČINOV

Po mnenju nekaterih senatorjev bi bilo treba prepovedati pošiljanje orožja iz države v državo.

WASHINGTON, D. C., 31. avgusta. — Ko se bo sestal meseca decembra kongres, bo najbrž napovedan odločen boj zločincem.

Zadnji čas so se po raznih mestih, posebno v New Yorku in Chicagu, pojavili zločinci, ki so povzročili med prebivalstvom splošno razburjenje. Tekom streljanja, ki so ga vzpizorili zločinci, je bilo namreč ranjenih oziroma usmrtenih tudi nekaj otrok.

Senatorja Copeland iz New Yorka in Cappel iz Kansasa bosta predlagala, naj se sprejme postavo, ki bo prepovedovala pošiljanje orožja iz države v državo.

Senator Copeland bo tudi predlagal, naj bo prepovedano importirati iz Evrope orožje in municijo.

Nič ni lažjega dandanes kot dobiti orožje, — je rekel senator Nye. — Po mojem mnenju bi bilo najbolje, da če bi postava določila, da je mogoče dobiti orožje edino od vladnih uradnikov, ki so v to svrhu postavljeni. Zločinov bi na ta način sicer ne preprečili, pač bi jih pa znatno omejili.

ZOPETNA POVODENJ NA KITAJSKEM

Pri velikem prekopu se je porušil nasip — Četrtil milijona prebivalcev je utonilo oziroma p o d l e g l o boleznim.

SANGHAI, Kitajsko, 31. avgusta. — V provinci Kiangsi so se porušili nasipi v daljavi osmih milj in voda je preplavila ozemlje.

Posledice te katastrofe zaenkrat še niso znane, toda domneva se, da je utonilo na tisoče prebivalcev mesta Kaoyu in bližnjih mest.

V Hankovu, Hanjangu in Vučangu so ceste še vedno pod vodo.

Število ljudi v onih mestih, ki so utonili oziroma podlegli nalezljivim boleznim, cenijo na četrtil milijona. Porušilo se je 163,000 hiš in 780 tisoč oseb je brez strehe.

Uradniki ki so skušali s pomočjo areoplanov preiskati poplavljeni ozemlje, niso mogli nikjer pristati.

V Hankov je dospel predsednik nacionalistične vlade Kaj-Sek. Poveljstvo nad četami, ki se bojujejo s komunisti in banditi je poveril svojemu namestniku.

Oblastim v provinci Kaingasi in Hunan je naročil, naj takoj pošljejo v prizadeta ozemlja riž in druga živila.

Glavna naloga pomožne akcije je, spraviti na varno begunce in preprečiti širjenje nalezljivih bolezni.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

MORILEC POWERS PODPISAL NAJNOVEJŠE PRIZNANJE

CLARKSBURG, W. Va., 31. avgusta. — Harry F. Powers, morilec bogate vdove Aste Buick Eichler in njenih treh otrok v Park Ridge, Ill., je danes priznal svoj peti umor. Umoril je namreč Dorothy A. Lemke.

Njeno truplo so včeraj našli. Prišla je v istih okoliščinah v Clarksburg kot Mrs. Eichler. Stara je bila 35 let ter doma iz Worcester, Mass.

Morilec je igral danes s tremi tovariši poker v jetnišnici. Pri tem si je vzel toliko časa, da je podpisal listino, v kateri priznava umor Mrs. Lemke. Takoj nato je sedel k mizi in začel naprej kvartati.

Polkistom je svetoval, naj prenehajo z iskanjem, češ, da ne bodo našli nobenih trupel več. Vsega skupaj ima na vesti baje samo pet žrtev.

Policija je pa mnenja, da se je ženitbeni posredovalec Powers že več let pehal s svojim groznim in krvavim rokodelstvom. Kot poročajo, so našli v zapušteni garaži moderno opremljeno mušlinco. Tudi vislice je imel na razpolago. Kakor hitro je izvalil zakonačelnji ženski denar, jo je usmrtil.

Powers je vdel posredovalnico za ženi/če pod imenom Cornelius O. Pierson.

Njegov odvetnik je danes izposloval ustavno povelje, ki prepoveduje šerifu Grinnu-ju odpreti varnostni predal, ki ga ima Powers v neki banki. Zagovornik pravi tudi, da so oblasti s silo dovedle Powersa do tega, da je priznal. Nadalje se je pritožil, ker mu ne dovolijo, da bi obiskal obtožbenca v ječi.

Del Powersovega priznanja se glasi: — Mrs. Lemke in Mrs. Eichler ter njuni dve hčerkli sem zaprl za četrtil milijona v klet pod garažo, dočim sem pustil njene dvajsetletnega sina v garaži. Ponoči sem se vrnil ter obesil obe ženski. Ker je fant začel kričati, sem ga udaril s kladivom po glavi in ubil. Zatem sem usmrtil še obe deklici ter trupla sežgal.

DENARNA NAKAZILA

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 9.35	Lir 100	\$ 5.75
Din 1000	\$ 18.50	Lir 200	\$ 11.30
Din 2500	\$ 45.75	Lir 300	\$ 16.80
Din 3000	\$ 54.60	Lir 500	\$ 27.40
Din 5000	\$ 90.50	Lir 1000	\$ 54.25
Din 10,000	\$ 180.00		

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam pisnim putem sporazumejo glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$50.

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone Barclay 7-0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Makser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in pramnikov.

Dopisni bres podpisani in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznaniti, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

NEIZVEDLJIV PREDLOG

Težki časi so napočili, in nihče ne ve, kako bi se dežela izklopala iz moreče depresije.

Sredstva, s katerimi skušajo pomagati, so se dosedaj le deloma obnesla. Nekateri se pa zadovolje s tem, da dajejo dobre nasvete.

Med drugimi se je pojavil tudi Thomas D. Campbell iz Montane, eden največjih pridelovalcev žita v deželi. Stavljal je predlog, ki se zdi nekaterim izvedljiv ter ga smatrajo za rešitev naših gospodarskih problemov.

Campbell ne želi drugega kot da bi se uvrstilo vse nezaposlene — torej približno šest milijonov mož — v zvezno armado, nakar bi bili komandirani k delu pri raznih javnih gradnjah.

V povračilo za delo naj bi dobivali obleko, hrano in stanovanje ter plačo, kakoršno dobivajo vojaki.

Zadeva bi bila torej zelo preprosta, če bi ne bila tako presneto zapletena.

Ako bi prišel ta predlog do izvedbe, bi moral vojni department tako poslovati kot je posloval v vojnem času.

Namestiti bi bilo treba ogromno število pisarniških uradnikov, in v departmentu bi bilo silno dosti dela.

Da bi bilo mogoče armado šestih milijonov mož obleči, nahraniti in ji preskrbeti primerna stanovanja, bi bilo treba izdati neštete milijone, seveda, če bi jih kongres dovolil.

Nato bi se pa pojavilo pereče vprašanje, kaj bi počeli s tistimi ljudmi, katerih bi ne bilo mogoče zaposliti pri gradbi poslopij, cest, nasipov itd.

Armada nezaposlenih ne sestoji izključno iz roko-delecev, obrtnikov in dninarjev, pač je pa v nji tudi na stotisoče uradnikov, pisarjev itd., katerih ni mogoče zaposliti pri javnih gradnjah.

Campbell predlaga, da bi se uvrstilo nezaposlene za šest mesecev ali za eno leto v armado.

Stvar bi imela, tudi če bi bil načrt izvedljiv, svoje težkoče.

Za organizacijo armade 6,000,000 mož (ljudje bi morali biti kolikor toliko vojaško izvežbani) bi vzelo najmanj šest mesecev časa.

Tekom te dobe bi morala vlada skrbeti za te ljudi, ne da bi v zameno opravljali kako delo. V to svrhu bi bilo treba dati na milijone dolarjev.

Poleg tega se že vlada bavi s pomožnimi odredbami, kojih izvedba bo stala milijone dolarjev. Ljudem skuša dobiti delo ali jim na drug način pomagati.

To bi bilo pa izključeno, če bi bil Campbellov načrt sprejet.

Pa še nekaj bi treba vpoštevati. Kakšen vtis bi napravila izvedba Campbellovega načrta na evropske vesile?

Brez dvoma bi začele domnevati, da se skriva za načrtom vse kaj drugega kot pa želja, da se pomaga nezaposlenim.

MISIJSKI MED LJUDOŽRCI.

Protestantske misijonarje Turner in Steward sta objavila te dni poročilo o svojem delovanju na otoku Malekula, odkoder sta nedavno prišla v glavno avstralsko mesto Sidney. Na tem otoku sta našli na divji rod, ki ima še navado, da oboke kar žive zagreba. Tudi človeško meso tam še uživajo. Novorojenčke zagreba, ne da bi matere kaj čutili. Pečeno človeško meso hranijo kot posebno slastico za največje pramnike. Domačini nosijo obleke iz drevesne skorje ali pa iz ro-

ke vrste trave, ženske pa nosijo obleko samo iz trave. Omoženim ženskam manjkata dva sprednja zoba, ki jim jih takoj po poroki izbijajo. Nevesto si more vsak mož kupiti in navadno jo plača s prašiči. Plešice je na tem otoku kar preveč — na vsak kilometer daljave pride po eno plešico. Misijonarjev so se domačini sploščila silno bali in so bežali pred njimi; največ strahu pa so imeli pred — umetnim zobovjem enega od misijonarjev.

KRIZA ZAUPANJA

Mednarodni dogodek, ki je v juliju odvilal vse druge, je bila huda finančna kriza, ki se je najbolj razbesevala v Nemčiji. Čeprav so poznavalci razmer se nekaj časa pričakovali katastrofo, sta vendar prišla polom velikih berlinskih bančnih podjetij in pa počasna paraliza evropske finance, ki mu je takoj sledila, kot nekaj težak udarec za vedno ljudi. Kakršnakoli so sredstva, ki so se na nje sprazumeli zbrani državni, da podpro ogrožene naše zapadne civilizacije, je vendar izredno važno, da doženemo, kolikor mogoče točno, prave vzroke te krize, saj je vedno lažje preprečevati kakor zdraviti. Pogledati moramo, ali niso morda vzroki nesreče, ki smo ji komaj ušli, taki, da tudi priprosto ljudstvo na svetu lahko pripomore, da taka nesreča v bodoče ne bo več mogoča?

O pravih vzrokih teh težav je mnogo različnih mnenj. Za svojo osebo bi dejal, da le redko kdo dvomi, da so se težave porodile iz pomankanja zaupanja. V bistvu gre za enak pojav kakor je panika na banko, če se raznesejo glasovi o njeni krizi. Upnikov Nemčije se je polotil strah, da ne bi izgubili svojega denarja, in vsi so se povičili, da ga dvignejo. Zato je ta zadeva psihološki pojav; če ga hočemo uspešno zdraviti, mora biti tudi zdravilo psihološko. S tem pa nočem reči, da so nepotrebni tehnični finančni načrti, ki jih je izdelala londonska konferenca, da bi podprla nemški kredit. Da, celo neobhodno potrebni so, vendar bi jaz trdil, da pomenijo samo začetek. Naše prizadevanje za vzpostavitev zdravja Evrope mora iti še dalje in globlje.

Kaj je torej vzrok, da je svet padel v tako krizo zaupanja? Nesporedni povod je brez dvoma bil propad dunajske kreditanstalt. Pri družili so se mu na nadaljnji vzroki ki potekajo iz političnih prilik v Nemčiji. Ognevit govori, množice mož, ki se urijo v povojaških četah, nepretrasti pozivi v delu časopisja, naj se obnovi stari predvojni duh Nemčije, in drugi slični pojavi, vse to očitno vzbujajo zburanosti svet. Ne smemo namreč pozabiti, da ni nihče tako boječ kakor mednarodni finančník, ki se neprestano vprašuje, ali so njegove naložbe v tujih deželah varne, in le malo je treba, da se njegovo ravnanje vzmerni.

Vendar bi bila velika napaka misliti, da je Nemija edini vir težav. Kdor se je v zadnjih mesecih vsaj malo bavil z mednarodnimi vprašanji, je brez dvoma opazil, da se ves svetovni položaj od dneva do dneva slabša. To razpoloženje se kaže že od zadnjega zasedanja Društva narodov; čeprav je v pomirjevalnem ozračju Ženeve napetost malo popustila, so vendar ugodni znaki takoj izgubili, ko je bilo zasedanje zopet zaključeno. Verjetno je naposled, da so težave samo odraz gospodarskih težkoč, ki že vsako leto ali še več mučijo vse narode sveta: nadprodukcija, v nekaterih državah, znižana kupna moč v drugih, brezposelnost, pretirana carine in ostalo.

Vse te težave so poleg tega še poslabšali politični nemiri. Ni namreč mojega članka, da bi razvijal o gospodarskih problemih, ki jih je mogoče trajno rešiti samo z daljšim delom. Kar pa lahko vsi storimo, je, da skušamo pomiriti politična nesprotstva. Res je to v prvi vrsti naloga vlad, jasno pa je, da vlade te naloge ne bodo mogle same rešiti, ako jih ne bo podprlo tudi prebivalstvo. Narodi morajo to zadevo vzeti sami v roke.

Prva naloga vlad in prebivalstva je, da skušajo razumeti, kaj giblje narode na oni strani mej. Nesmiselno je, prekrizati roke in se slepiti, kakor to delajo mnogi po vseh državah, ki pravijo: "Vsi tuji so lopovi ali bedaki ali pa oboje!" To gotovo ni res; brez strahu lahko trdimo, da nasprotno, namreč da preveč inoženice približno ista čustva in vodijo isti motivi, kakor jih imamo sami.

Naj navedem za primer samo eno ali dve državi. Začnimo z državo, ki je najbolj oddaljena od Evrope, z Združenimi državami. Mnogi ljudje v Evropi sodijo, da so Združene države sila samoljubne in da jim ni mar za ničesar drugega kakor za to, kako bi nagrabili kar največ denarja. Menijo, da so popolnoma ravnožubne za vse težave, s katerimi se morajo boriti ostale države. Če sa-

mo za trenutek natančneje premislimo, se bomo uverili, da je tako mišljenje abotno. Tudi če bi verjeli, da je vse ameriško ljudstvo na zelo nizki moralni stopnji, kar pa gotovo ni res, bi ga morali vrh tega smatrati še za izredno neumno, kajti nič ni očitnejše od dejstva, da zavisi blagostanje Združenih držav, enako kakor blagostanje vsake druge države, od blagostanja vsega sveta.

Dejansko gledajo Amerikanci na svetovne probleme približno tako kakor mi v Evropi. Ne bi se hoteli vmešavati v prepire, ki se jih ne tičejo; prepirani so, da tako vmešavanje ne bi prineslo prida sadov. Popolnoma upravičeno mislijo, da bi za vlado, ki deluje več tisoč milj daleč od Evrope, bilo objektivno in nesmiselno, če bi se udeleževala evropskih sporov. Vendar je Američanom mnogo do tega, da takih sporov ni, saj škodujejo tudi njim in jim nalagajo dolžnost pomagati narodom, ki so zšli v težkoče. Umiljivo pa je, da mora taka pomoč imeti vsaj verjetnost, da bo uspešna, in da sme nalagati prevelikih bremen njihovuemu lastemu narodu. Vendar sem uverjen, da se do te mere Evropa vedno lahko zaneša na ameriško dobro voljo.

Naj omenim sedaj še svojo domovino, ki jo na evropski celini tudi kaj radi preostro sdiho. Njeno stališče je bolj ali manj podobno stališču Amerike, samo z majhno zemljepisno razliko, da je Anglija 20 milj namesto 4000 milj oddaljena od ostale Evrope. V splošnem je poglavitna skrb Anglije mir. Mir ni samo v največjem interesu Britanije; tudi vsa čustva in vse mišljenje angleškega naroda so zoper vojno. Dvomim, da je še kje v Evropi država, kjer bi bila groza nad vojskovanjem in veselje ob njegovem koncu silnejša, kakor je bilo v Angliji ob koncu svetovne vojne. To čustvo vanje je tudi glavni vzrok našega oklevanja, ali bi se pridružili varnostnim garancijam ali ne, kar povzroča omrakj Kanala toliko hude krvi. Iskreno smo prepričani (samo da bi nam naši inozemski prijatelji hoteli verjeti!), da je vsak poskus ohraniti mir z grženjo vojne tudi v najboljšem primeru hazardna igra. Kljub temu se mi za svojo osebo uverjen, da bi Velika Britanija v odškodnino za jasno in odkrito mirno gibanje, kakršno bi se manifestiralo v dalekosežni razorožitvi, bila voljna prevzeti občuten riziko in dati tudi stvarne garancije proti napadu.

Žal, da Angličji prav tako težko razumemo pojmovanje celinskih narodov, kakor ti s težavo razumejo britanski stališče. Nekateri moji rojaki so baš sedaj izredno kritični glede francoske politike in francoskega delovanja. Iz zmernih in skromno pisanih časopisnih člankov in drugih publikacij posnemam, da pri nas pripisujejo Francozom stremiljenje po nadvladi v Evropi. Sodijo, da so popolnoma militaristične duha in da se prav za prav ni ne razlikujejo od osviroženih oblik, ki smo jih pred vojno imenovali "pruski militarizem". Vendar pa je tako naziranje o francoski mentaliteti popolnoma neupravičeno in neresnično. Ogromna večina francoskega naroda si želi prav tako resno miru, kakor si ga želimo v Angliji, in manifestacije, ki se mnogim mojim prijateljem vidijo tako vznemirljive, izvirajo samo od aod, ker Francozi čutijo, ad še vedni niso dovolj varji. Vztrajnost, s katero se Francija oklepa načela nedotakljivosti mirovnih pogodb, je v veliki meri samo posledica francoske želje po miru. Francija misli, da zavisti njena varnost od nekaterih mednarodnih pogodb in da bi prišla v nevagnost, čim bi se te pogodbe le malo razrahiljale. Ne morem reči, da je to politično pametno naziranje. Često postanejo baš preprečevalna sredstva zoper nevarnosti provokacija teh nevarnosti, zato je ena najtežavnejših in najpotrebnejših narod državniške modrosti, da odloči, kje in kdaj bi bilo najboljšje in najkoristnejše dati koncesije, to se pravi, kdaj bi take koncesije pomagale omiliti, ne pa povečavati nasprotstva.

Ako pa mi in drugi slabo razumevamo Francoze, ali ne razumemo morda enako slabo tudi Nemcev? Ali je tako nemaravno z nemške strani, da tudi oni skušajo stopiti kot enakopravni član v evropsko družbo narodov? Malo težko je pri-

čakovati, da se bo današnja nemška mladina smatrala v katerikoli meri odgovorno za politiko, ki je dovedla do katastrofe leta 1914, torej pred 17 leti, ko je današnji nemški dijak bil še otrok. Izgledati mu mora kot največja krivica, če se sedaj od njega zahteva, da nosi katerikoli del odgovornosti, celo če predpostavljamo, da je Nemčija v prvi vrsti odgovorna za vojno, kar bo seveda nemški naraštaj z odučnostjo zavrnil. Nemčija leta 1914 je bila poleg tega bistveno drugačna od današnje Nemčije. Najbrže tudi ni noben razumen in razborit človek ob sestavljanju parških mirovnih pogodb mislil, da bo mogoče trajno deliti evropske narode v dve skupini. Režim neenakosti, ki so ga pogodbe brez dvoma ustvarile, je že po naravi obseden samo na začasen objekt.

Lahko bi na sličen način razglajal položaj še pri mnogih drugih narodih; povsod bi se pokazalo, da javno mnenje ni v svojem bistvu zmes neracionalnosti in predsodkov, v kar verjamejo mnogi publicisti po tujih državah, temveč da je proizvod čisto razumljivih in naravnih čustev, ki nas vse vodijo. Če bi bilo res, da vodita politiko držav hudobnost in neumnost, ne bi nem bilo težko prepričati vlade, da svoj stališče opuste, ker proti hudobnosti in nesmiselnosti imamo vedno polno argumentov. Težava leži baš v tem, da narodi žive pod vplivom naravnih in razumljivih nazorov. Ne moremo pa upati, da pridemo do pravega mednarodnega sporazuma, če že v naprej odklanjamo in potiskamo probleme, ki trenutno gledajo na velike probleme druge kakor mi.

Otrsteti se moramo naziranja, da so težave, ki tlačijo narode po tujih državah, neresnične samo zato ker ne moremo razumeti. V polnem obsegu moramo znati razumeti ta čustva in te težave. Mislim, da bi najbolje in najlažje dosegli tako rešitev v odkritostnih in svobodnih razgovorih, ne pa s pletkami za zaprtimi vrati. Sporazum med Macdonaldom, Lavalom in Brueningom bi sicer bil korak k ozdravljenju sedanjih težav, bil bi samo majhen korak. Treba je, da se velika večina Angležev, Francozov in Nemcev, a tudi Američanov, Italijanov in Slovanov medsebojno razume, prizna obstoj težav tudi po drugih državah in istočasno popusti v svojih lastnih zahtevah. Sporazum sam tem ali onim državljanom ne zadostuje. Občepirjenje mora priti med narode sveta.

Lord Robert Cecil.

PO TREH LETIH VSTALA OD MRTVIH.

Zanimivo zgodbi o prodajalki Arnourel, ki je pred leti pisala svoji materi pismo, da se bo usmrtila, sedaj pa so jo na šuden način zopet našli. Usmrtili se je hotel, ker je v trgovini, kjer je bila nameščena, poneverila 1000 frankov, sramote pa, da bi veljaka za tatice, kar ni mogla preboleti. Mati zgrube svoje hčerke kar ni mogla preboleti in ko so čez nekaj mesecev potegnili iz vode tuplo mlade deklice, je mati res spoznala v utopljeno svojo hčerko. Truplo so nato pokopali, mati je pa vsako nedeljo obiskovala grob in ga krasila s cveticami.

Neki sorodnik nesrečnega dekleta je slučajno prišel v mesto Herblay in tam je opazil na trgu

Dopisi.

N. Braddock, Pa.

Dne 23. avgusta se je smrtno nesrečil s svojim aeroplanom Jakob Zajc, sin dobro znane družine Mary Zajc. Bil je priznan pilot komaj 2 tedna. V nedeljo je vzel seboj svojega tovariša Jos. Petroska, okoli 6.30 zvečer pa se mu je polomil motor, ter je padel na tla v Snowden, Pa. Zajc je bil na mestu mrtev, Petrosk pa je umrl čez nekaj ur v St. Joseph bolnici v Pittsburgh-u. Zajc je bil komaj 18 let star, Petrovsk pa 19 let.

Bil je član društva št. 300 S. N. P. J. v Braddock, Pa. Pogreb se je vršil v četrtek 27. avgusta, v spremstvu veliko prijateljev in znancev, kateri so ga spremili k večnemu počitku.

Tem potom izrekam iskreno sožalje sorodnikom in znancom.

Anton Rednak.

ZA SAMOSTOJNOST SIRIJE

PARIZ, Francija, 31. avgusta. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da se vrše pogajanja za samostojnost Sirije nad katero je prevzela Francija pred enajstimi leti mandat. Francija bo priporočila Ligi narodov, naj postane Sirija zopet samostojna, ko bo "napočil čas za to".

ZANIMIVA LOBANJA.

V gorovju Jervois v srednji Avstraliji so našli nedavno lobanjo pračloveka, o kateri pravi ravnatelj avstralskega zavoda za anatomijo Colin Mackenzie, da je ta lobanja najbolj zanimiva od vseh, kar so jih našli v novejši dobi. Mackenzie je predaval o tej lobanji v zdravniškem društvu v Canberri. Rekel je, da je ta lobanja neke ženske, ki je bila približno 30 let stara, živela pa je pred 1 milijonom let. Govoriti je mogla le malo. Ozko, nazaj nagjeno čelo kaže na prav malo razvite možgane, ki so bili tako majhni, da tako majhnih še nikjer niso našli. Tudi zadnji del glave je zelo kratek. Mišice na zadnjem delu glave pa kažejo, da je ta ženska držala glavo pokonci le z veliko težavo, iz česar sledi, da je morala živeti v dobi, ko ljudje še niso hodili popolnoma pokonci. Mackenzie trdi dalje, da se da iz te lobanje sklepati, da obvladuje mišiceve ves intelektualni sistem in da ima ves duševni razvoj v mišičevju. Pokončna hoja je razmeroma še mlada lastnost človeka, ta lobanja pa da nas uči, da moramo biti zelo pozorni na čimtelje in da okolnosti, od katerih je odvisna naša pokončna hoja. Mi smo za mišičevje preveliko skrbeli, gledali pa samo zelo na duševni razvoj; zato pa tpe ljudje na toliko boleznih.

prodajalko surovega masla, ki se mu je zadelo silno podobna njegovi pokojni sestrični. Ogovoril jo je, iz razgovora pa je spoznal, da je to res njegova "mrtva" sorodnica. Dekle je priznalo, da ji je zmanjkalo poguma usmrtili se; zato je pobegnila, in od tedaj naprej si pač služi svoj kruh kakor pač ve in zna.

Sorodnik je odpeljal dekle s seboj v Pariz in konec? Poroka!

Peter Zgaga

BIRA NA BELOKRANJSKEM.

Pred kratkim me je neki dopisnik vprašal, zakaj o Belokranjih ničesar ne povem.

No, pa naj povem eno o teh veselih ljudeh.

V belokranjsko vas, v kateri je bilo petdeset posestnikov, je prišel star župnik in je začel pastirovati.

Prišel je sredi poletja ter je verno pasel svoje ovčice.

Približala se je jesen in ž njó vred čas bire.

Župnik je imel dve kravici in par njiv, da je bilo dovolj pridelka za čez zimo, vinograda pa in imel nobene, kar je bila prava pregreha.

Ker se pa ni branil vinske kapljice, je kar naravnost oznanil z lece:

— Predragi farani, čas bire se je približal. Ne bom vas nadlegoval za maslo in pšenico; tudi svinjetino se mi edli, da bom za zimo preskrbljen, rad bi pa videl, če bi mi dal vsak dva litra vina. Petdeset vas je, in jutri se bova za mežnarjem Matevžem odpravila po vasi.

Naslednjega jutra sta sedla na voziček, na katerem je bil sed, ki je držal sto litrov.

V vsaki hiši so jima lepo postregli z jedjo in pijačo.

Jedla sta samo v treh hišah, pijačo sta pa v vsaki pokusila, kajti tisto lefo je dal Bog sicer le malo vinske kapljice, toda tista, ki jo je dal, je bila izborna.

Medtem ko sta mežnar in župnik v hiši pokušala, je zli gospodar dogovorjena dva litra v sod.

Tako je bilo pri vsaki hiši.

Ko sta prišla do zadnje, je bil sod poln in z veho zabit.

S precejšnjo težavo je spravil mežnar sodček v klet, dočim se je župnik veselil rujne kapljice.

Do sobote je počakal, v soboto zvečer je pa šel v klet ter nastavil.

Natočil je v kozarec, pokusil in se nakrmžil.

V prvem hipu ni venel svojemu jeziku in svojim očem, toda kmalu se je prepračil, da je tekla iz sode sama čista vodica.

Najprej je zvrnil krivdo na mežnarja Matevža, pa se je kmalu prepračil, da ga je po krivici dožlil. Po kratkem premišljevanju je namreč mežnar razrešil zagonetko.

— Tako je bilo, gospod župnik — je dejal. — Vsak kmet si je mislil: — Vino je močno in malo ga je, zakaj bil ga dajal brez potrebe. V sod bom zlij dva litra vode, saj se ne bo nič poznalo. Tako si je mislil in tako je storil prvi posestnik, tako so mislili in tako so storili vsi.

— Saj je bilo nemara res tako — je dejal župnik in se začel pripravljati za pridigo.

Naslednjega dne je pa takole pridigoval:

— Pristno se vam zahvalujem za vino, ki pa žal ni tako, kot bi moralo biti. Mi mašniki imamo posebno mero, ki takoj pokaže, če je v vinu kakšna kaplja vode. Vino sem premeril, in mera je pokazala, da je v njem dva litra vode. Prav dobro poznam tistega šaljivca, ki se je hotel ponorečevati z menoj ter mi je dal namesto vina vode.

— Ker ga pa nočem imenovati, da bi se drugi nad njim ne zgražali in ker hočem, da bo pravici zadoščeno, bova šla jutri zopet za mežnarjem od hiše do hiše, toda ne s sodom, pač pa s praznim vozom.

— Vsak naj pripravi dva litra vode ter naj steklenico v papir zavije, da se ne bo videlo, tisti, ki je zadnji vode dal, naj pa dve steklenici najboljšega vina natoči.

In naslednjega dne sta res šla z vozom od hiše do hiše.

Gospodarji so čakali župnika že na pragu.

Vsak mu je dal polni, v papir zaviti steklenici.

In tako se je zgodilo, da sta pripeljala zvečer domov sto literskih steklenic najboljšega vina.

Izza onega časa je pa v Belokranjski navada, da župnik prej pokusi vino, predno ga kmet slije v sod.

VSE ONE ROJAKE ŠIROM ZDRUŽENIH DRŽAV IN KANADE, KI SE NIMAJO PRI NAS VLOG, VABIMO, DA SE PRIDRUŽIJO NAŠIM MNOGOŠTEVILNIM VLAGATELJEM

Denar je pri nas varno naložen in ga zmorejo vlagatelji dvigniti takoj, brez vsake odpovedi, kar je v mnogih slučajih zelo važno.

Vloge obrestujemo po 4%

Sakser State Bank

33 COBLENDA STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MOČ REKLAME

Reklama je danes sila, ki osvaja svet. Vse druge sile se ji uklanjajo, že skoraj vse je spravila po svojo oblast. To je dejstvo, ki ga ni treba dokazovati. To vsak dan lahko na cesti vidite. Res je, da je bila v davnih (recimo v tistih dobrih starih) časih reklama še zelo, zelo neznatna, vendar pa brez nje nje ni živela. Reklama je namreč naravi že a priori dana. To se pravi, da je vsakemu živemu bitju na zemlji (tako je na Marsu, ne vem) vrojena. Tudi živali, imajo zelo razvito reklamo. Ne verujete? Le pogledajte kure kokodakati, ko znese jajce. Pa pustimo živali (da se ljudem ne zamermimo)! Tudi človeku je reklama vrojena. Kakšno reklamo dela dojenček, to menda vsi veste. Kdor nima družine, naj se spomni ene dobe, ko je še sam delal zase reklamo. Ženitbene ponudbe — kako sijajna reklama je to! Kaj hočete še več? Če bi ne bila reklama v človeku, bi tudi take korenine ne mogla v njem pognati, da bi iz njega zrastle tako deblo, kakoršno je današnja reklama.

Kakor vsaka velika stvar ali oseba (Pust), tako ima tudi reklama svoj praznik. Ti prazniki so vselej isti. Naslednje vrstice vam bodo povedale, kako sem preživel tak "reklamni praznik" na ljubljanskem veselju. Pokazal vam bom reklamo v vsaj eni stvari, moči in veličini in neznatnost človeka v primeru z njo.

Neko lepo popoldne, ko je curkoma iz neba liž dež, sem prejel zelo prijazno pismo. Pisal mi ga je bližnji sorodnik. Najino sorodstvo je zelo tesno, ker je vezano po tridesetdeset letih in trinaštem komolcu. Pravim pa zato, da mi je bližnji sorodnik, ker so nam večkrat bližnji sorodniki zelo daleč, oaljni pa prav blizu. Da pa boste verjeli, da mi je res pisal, preberite sami:

"Velečeni sorodnik! Čast mi je, sporočiti vam, da sem sklenil, prvič v svojem življenju, in upam, da se kesal ne bom, če pa se bom jaz, se moj sin gotovo ne bo..."

Hop, nič ne boste brali pisma, ki mi ga je poslal moj bližnji sorodnik. Povem vam samo to, da mi je obljubil poslati svojega nadebudnega sinka, naj ga vodim po velesejmu. Sam je bil zadržan, to se pravi, da ga žena ni pustila. Doletenega dne sem šel na kolodvor in čakal in čakal. Vlak je prisopihal kakor preganjane misli, iz njega so se vsuli ljudje kakor razburkana čustva in kot pretepena brkost se je prikazal sin mojega bližnjega sorodnika. (Ali nisem lepo povedal?) Pozdravil sem ga, kakor gre dostojnemu človeku (njemu namreč, ne meni) in ga odpeljal na velesejm. Vso pot je trdo vrtno molčal, le z očmi je obiral plakativne stene in kar vleči sem ga moral, da sva sploh prišla "Pod Tivolij". Kupil sem vstopnici (plačal je seveda on) in zarila sva se v gneto. Mojega Tele-maha je takoj zbolel v oči kip (sit venia verbo) peka, ki je držal v rokah potico. Preril se je čisto do njega in

ga ogledoval od vseh strani. Meni pa mu je bilo silno všeč, ker je potegnil listnico iz žepa in ga hotel kupiti, toda v pravem času sem ga potegnil k sebi in mu prigovarjal, naj si rajši ogledava druge bolj zanimive stvari. Opozarjal sem ga, naj povsod pazi na reklamo, ker to mu bo kdaj še izvrstno služilo. Hodila sva po dvorišču ob stojnicah in nisva vedela, kam bi se obrnila. Krik tu, vpitje tam, povsod pa prekanje in barantanje. Prišla sva do neke osebe ženskega spola, ki je razkazovala svojo umetnost v čiščenju madežev. Sveti ogenj reklame jo je objel in začela je mojemu varovancu s tintnim svinčnikom mazati prebilo srce. Ko je bila srca tako pisana, kakor zastava, jo je začela polagoma čistiti. Ker ji je delo šlo prepočasi, je mojega sorodnika pustila in napadla drugo žrtev. Moj spremljevalec s pisano srca je odšel, jaz za njim.

Ustavila sva se pri možu, ki je prodajal nove brusilnice. Brusil je nože in kose, rezal steklo in vsako minuto ponavljal svojo molitvico v slavo in čast svojega blaga. Mož je prosil "slavno občinstvo" nož, da bi ga nabrusil. Moj spremljevalec je avtomatično segel v žep in privlekel na solčno luč svoj zanikan pipec ter ga ponudil prosilec. Brusilec ga je nabrusil in se pohvalil, da se upa s tem pipcem karkoli (le sebe ne) obriti. V potrdilo svojih besed je začel po enem lecu briti mojega spremljevalca, ki je svojo glavo prav pohlevno držal pod krutim pipcem, ki mu je vsako koccino posebej odžagal. Ko se je nepoklicni brivec utrudil, je pustil mojo ovčko polobrito. V zahvalo za to uslugo je fant kupil od moza dva brusilnika, ju vtaknil v žep in nem odšel. Jaz sem mu sledil kakor senca, pa čeprav bi ga moral voditi. Njegova listnica je bila namreč debela kakor krava (oprostite, toda druge primere nisem mogel dobiti).

Prišla sva do hamonikarjev. — Moj sorodnik je kar požiral poskočne valčke in polke in harmonikarji so mu jih le z veliko težavo sproti igrali. Kar strigel je z ušesi. Ko so umetniki odigrali in je eden izmed njih nagovarjal občinstvo, naj vendar kupi prvovrstne harmonike in je pri vsakem godalu, ki ga je pokazal tudi ceno povedal, je moj spremljevalec pokazal na lepo pisano harmoniko in plačal zahtevano vsoto. Obesil si je harmoniko na rame, s svojo spretnostjo pritislil dva gumba, ki sta povzročila silno presunljivo akord in je vlekel in nategoval na akord s pravim umetniškim zanosom. V tokem razpoloženju je hodil mimo ljudi, kakor bi bil najboljši godec, če že ne v Ljubljani, pa vsaj v Evropi.

Iz njegove zamaknenosti ga je vzbudil usnjat dedec, katerega so fantje krepko klofotali. Čim krepkeje si ga udaril, tem več žarnic je zagorelo na steni. Tudi moj Tele-mah bi rad mahnil po možu. Plačal je pristojbino za tri udarce in napadel svojo žrtev. Pri prvem udarcu se je v eni žarnici nekaj

zganilo, pri drugem udarcu je v žarnici zabrieolo, pri tretjem udarcu pa je bilo v žarnici vse mirno. Roka mu je omahnila in od sramu so mu čevlji zardeali. Obupno me je pogledal, kakor da bi me prosil pomoči. Rad bi mu pomagal, se rajši ga namahal, pa se mi ni zdelo vredno. Tedaj pa je pristopil k njemu zagorel gorenjski fant, mu položil roko na rame, odprl usta, zignil in rekel te-le besede, rekoč: "Ti, če vošč m pa jest namest tebe udaru, sam pvačej." Moj spremljevalec mu je brž počislil v roko nekaj denarja in ga kot rešenika hvaležno pogledal. Gorenjec je klofotal usnjatega dedca, da se je v žarnici kar iskriilo in moj dečko je zmagoslavno gledal po ljudeh.

Nato sva šla na strelisce. Zadetosti je bilo treba figuro na določnem mestu, pa ti je pokazala svojo umetnost. Moj sorodnik je streljal in streljal, pa nič zadel. Nobena figura mu ni hotela pokazati, kaj zna. Končno pa je, obupan nad mrtvimi figurami, ustrelil v zabijalko in glej ga kljukca, ta figura mu je pokazala, kaj zna. Želječe je rjulo in cvillilo v vseh durih in molih, tako da sva od navdušenja oba pobegnila.

Ustavila sva se pri vinskih paviljonih. Kratko posvetovanje. Sklepe "en liter a" pa dva in že sva se delala pri majhni mizici v zelo čednem paviljonu. Zbrana izbrana cruba je občudovala mojega sorodnika. Posebno jim je bil všeč njegov napol obriti obraz, tudi harmonika, očiroma umetnika, so hvalili. Spraševali so ga, kdo ga je obril in pri tem tako lepo za svojo reklamo poskrbel. Res, živa reklama je najboljša.

Ne vem, koliko vina sva popila. Plačal je namreč moj sorodnik. To pa vem, da so se mi tla zibala pod nogami, ko sem vstal. Da ne bi ljudje zapazili, da me je Bacchus opazil, sem hotel skočiti tovarišu na pomoč, ker je tudi njemu slaba predla. Posvaril sem ga: "Ali ti nisi rekel, da ne pij toliko?"

Že sem ga držal za rokav, toda ne njega, ampak natakarka, ki je bil mož dejanj. V elegantnem loku sem prifrčal pod milo nebo. Ljudje so skrajja mislili, da je padel melec: "Na zemljo, ko pa so videli, da sem homo sapiens ali po domače zapit človek, so se pomirili in šli vsak svojo pot. Nekoliko sem počakal in moj Tele-mah je omahnil s harmoniko skozi vrata. Vstal sem, prijel sorodnika pod pazduho in v isrit unitibus (še znamo latinsko!) sva se opotekala v gospodarski paviljon. Sami stroji, mlitilnice, slamozeznice, plugi in brane. Mo j dečko je naročil nekaj strojev za očeta, plačal aro in odšla sva.

Hodila sva od paviljona do paviljona, ogledala sva si kuhinjsko posodo in moj spremljevalec si je kupil prav ličen lonec. Avtomobile in motorje sva videla in moj varovarec je kupil lepo kolo. Paviljon za paviljonom sva obiskala in moj sorodnik je povsod nekaj kupil, tako da sem mu moral jaz nesti nekaj njegovih stvari. Kaj sem hotel? To pač vse reklama stori. Ko sva si ogledala potrebne, prekoristne in velevalne stvari, sva se hotela nekoliko razvedriti. S sireno sta dva nemška Junkerja oznajjala ljudem, da imata živo deklico brez glave (nič posebnega, koliko jih je samo v Ljubljani). Šla sva gledat to Evino potomko. Misli sem si tedaj, da bi bil to najidealnejši par na svetu, ko bi se moj Tele-mah in ta deklica vzela. Dvojce teles brez glave, ena glava, pa nobene misli.

Poslovila sva se od deklice brez glave in stopila na prosto. Vesela godba je nama udarila na uho. Juhuhuj, "ringelšpil!" Mojega varovanca je pograbilo to veselo razpoloženje in zlezal je na sedež v "ringelšpil". Jaz sem moral ostati na tleh in varovati njegove reči. Stvar se je zavrtela enkrat, dvakrat, vrtice so se napele in vedno v širših krogih se je vrtela vesela mladina. Moj sorodnik je mahal z rokami in skušal nekaj povedati. Misli sem, da je vse to od veselja, pa je revežu na vrtiljaku slabo prišlo...

Ko je bila komedija končana, sem zavlekel svojega uboga tovariša

na bližnjo klop in ga z vodo pokrepčal. Ko se je zavedel, sem ga vprašal: "Ali si videl, kakšna reklama je to?" Moja pohlevna ovčka je pokimala in se udarila s prazno listnico po glavi. Njegove prve in zadnje besede so bile: "Ti, spat pojdem!"

STRAŠNA USODA TRIPOLITANCEV POD LAŠKIM JARMOM

Švicarski listi objavljajo nujen poziv na Društvo narodov v Ženevi. Poziv so poslali listom ugledni Egiptčani in drugi afriški veljaki, ki obtožujejo zasedbene čete v Tripolisu grozljivih činov nad ondotnim revnim prebivalstvom.

Tripolis je, kakor znano, italijanska kolonija. Kaj delajo v njej zavojevatelji, se nam pojasni, če prečitamo tri vprašanja omenjene spomenice. Prvo je namenjeno šefu rimske vlade in se glasi: Ali ste opremili vašo vojsko, letalstvo in mornarico z najmodernejšimi pridobitvami zato, da boste premagali šibka ljudstva, ki se vam ne morejo upreti? Drugo vprašanje govori pa peku: Kako morete biti božji namestnik na zemlji, če smete vršiti takšna barbarstva vlade, v čijih deželah ste vi zaščitniki morale in religije? Tretje vprašanje velja evropskim narodom: Ali je to civilizacija, katero prinašate v dežele Orienta?

Povod za tri vprašanja so dala naslednja dejstva: Več tisoč ljudi v Afriki je pod pritiskom novih vladajočih razmer ostavilo svoje domove in se napotilo v puščavo. Mnogo se jih je izgubilo in jih zapadlo smrti. Štirinajst takšnih nesrečnih beguncev pa je voda naplavila na egiptovsko nabrežje. Bil so skupaj privezani na verigo. Kdo je to storil?

Se strašnejše je poročilo iz naselbine Al Kafre, kjer živi nad vse mirno prebivalstvo. Letala so obmetavala vas z bombami, ki so uničile mnogo ljudi. Na preostale so navali li vojski z golim orožjem. Kaj so počeli, ni mogoče popisati. Naj zastopuje ugotovitev, da so napadali žene in dekleta jim delali silo in rezali nosečim plodove iz živega telesa! Spomenika navaja imena na ta način usmrčenih žensk, med katerimi so tudi žene mnogih odličnikov.

Niš manj strašna usoda ni zadela prebivalstva v Barki. Tam so okupatorji prijeli 15 ljudi, jih naložili v aeroplan, ki se je dvignil v zrak. Ko je letalo prišlo dovolj visoko, so piloti pometali Arabce brez usmiljenja na tla, kamor so seveda prileteli mrtvi.

Kronika zasedbenih grozot s tem še ni izčrpana. V Al Gubal Al Akharju so okupatorji pregnali z domov nad 80.000 Arabcev in jih napodili v puščavo. Elkahilo, v njih domačiji pa so naselili svoje ljudi. Na ta način so anektirali 200.000 ha rodovitne zemlje, katero že zdaj naseljujejo z Italijani. Da se poleg opisanih grozot dogajajo še manjše, bolj vsakdanje, ki se manj opazijo, je umevno. Tako na pr. okupatorji silijo domačine, da vstopajo v vojsko in jih potem ženejo v boj proti lastnim bratom. Pri tem se časih primeri, da sirota Arabec omaga. Kadar pride do tega, napravijo z njim kratko sodbo. Puška poč, krogle mu uphne življenje, okupatorji pa triumfirajo.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnovijo. — Uprava "G. N."

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE—Jugoslav Bureau

OTROŠKA PARALIZA.

Veliko je sedaj govora o nalezljivi vi bolezni, ki jo nazivamo otroško paralizo (infantile paralysis). Znanstveno ime je akutna plomvelitis. Ta bolezen povzroča utrpelost ene ali več skupin mišic.

Skoraj vsi znanstveniki so mnenja, da povzročitelj te nalezljive bolezni je nekak precejalni strup t. j. klica, ki je premajhna, da bi se mogla videti z mikroskopom. Klica prodira v telo skozi usta ali nos, si pridobi vstop v krvni tok in povzroča vnetje v hrbtnjači ali možganih ali v obeh. Ako vnetje je hahko in kmalu mine, ne nastanejo nikake zle posledice, ali ako je večje in bolj dolgotrajno, nekatere živčne stanice v hrbtnjači trpijo take poškodbe, da mišice, ki jih ovladuje dotičen živce, oslabijo ali popolnoma otrpnejo.

Največ slučajev te bolezni je pri otrocih pod starostjo 10 let. 65% vseh slučajev je pri otrocih v starosti od manj kot pet let in 96% slučajev pri otrocih pod desetimi letom. Ali znani so slučajji v vsaki starosti.

Prvi znaki otroške paralize so slinčni drugi nalezljivi bolezni. Otroci naenkrat postane nemiren in zaspan. Ima mrzlico in je zdrzljiv. Utegne enkrat ali dvakrat izmetati in pritožiti se, da ga glava ali hrbet boli ali da ima bolečine v vratu. To stanje traja tri ali štiri dni, ko se prijavijo otrplost. Najbolj značilen znak otroške paralize je boleč, otrpel vrat in hrbet in bolečine v hrbtu, ramah in nogah. Drugi simptomi utegnejo biti le znak navadne bolezni. Otrplost v

tu in hrbtnjače pa naznanjajo da gre za resno stvar, zlasti ako otrok jih ne more prigrabiti naprej.

Ako se ti znaki pojavijo, treba takoj poklicati zdravnika in odstraniti ostale od bolnika. Ako zdravnik spozna, da gre za otroško paralizo, uredi potrebno za injekcijo serumu.

Problem otroške paralize je troje: preprečiti napad bolezni, v kolikor je to mogoče; zdravljenje prvotne mrzlice, predno nastane paraliza, in kasneje pravilno oskrbovanje bolnika.

Ker se klica otroške paralize prenaša od ust in nosu drugih bolnikov, je naravno, da v časih take epidemije je najboljšje izogibati se dotiki z drugimi ljudmi, zlasti tam, kjer jih je več. Oče, ki se vozi v narpanih v lakih, utegne prenašati bolezen svojim otrokom. Naj se v takim času izogibajo preozki dotiki s svojimi otroki in vpoštevajo običajna pravila higijene. Treba prepovedati shajanje več otrok. Ni treba pobujati otrok v takim času in sploh paziti, da so otroci v dobrem fizičnem stanju.

Ko je otrok bolan, mnogo staršev ne pokliče zdravnika, razun ako simptomi postanejo prav zli. Vedno je nevarno zavlačevati, zlasti pa ako gre za otroško paralizo. Serum, ki dosežej je edini lek, ne pomaga, ko se prijavijo simptomi paralize.

Jako važno je pravilno zdravljenje bolnika, ko je nastala paraliza. Nič ni treba storiti glede masaže otrplih udov brez nasveta zdravnika. Kujti gre zato, dali otrok ne ostane invalid za vse življenje.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLAND STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik
od 8.30 dop. do 6.
popoldne.

Za večjo udobnost
svojih klientov, vsak
ponedeljek do 7. ure
zvečer.

Poslužujemo se vsi brez izjeme
te stare in stanovitne domače
banke.

SESALCI, PLAZIVCI IN PTIČI ZA SLADOKUSE

S čisto svojevrstne plati se je lotil angleški raziskovalec Brightwell proučevanja živalskega sveta, namreč z gastronomske, in treba mu je priznati, da se ni ustrašil niti najbolj čudnih "sladstic". Meso mladih antilop smatra za najbolj nežno, kar jih je kdaj jedel; bizsonova teletina postavlja po njegovem mnenju navadno teletino v senco, zebrovina mu je slastnejša od konjskega mesa, kenguruvina pa je že itak davno napredaj v obliki konserv in suhega mesa. Bobrovina ima podoben okus kakor kunjeje meso, meso jazbecov in medvedov pa je tudi zelo slastno.

Orjaške želve so bile nekoč zelo priljubljena jed in z njimi so si lajdje ob Galapaskih otokih in ob otoku Mavriciju na daljnih ocean-skih potovanjih donajvale nekoč svoje zaloge živil. Nu, danes je ta vrsta želv že skoraj izginila. Kačje meso se nam zdi nekaj nemogočega v naših kuhinjah toda najdes ga mnogokje in ta namen in sicer ne samo v eksotičnih deželah, temveč celo v civilizirani Evropi, na Burgundskem in v dolini Rodana.

V New Yorku pa ni meso velikih kuščaric nič nenavadnega. Polži in žabe, vsaj žabji kraki, spadajo mnogokje med običajna živila in manjka nam samo še to, da bi jih začeli gojiti za kuhinjo prav tako kakor domače živali za to svrho. Meso plazilec in dvoživk, bodisi kač, kuščaric, želv in žab, ima po Brightwellovi izjavi precej enak okus, ki sliči okusu piščet in diši kakor sveže meso.

Med ptici veljajo jastrebi in orli za neužitne kakor stari levi in tigri, kakaduji pa so po okusu zelo podobni fazanom. Meso ptic, ki se živijo z ribami, ima zopern okus po ribjem olju, a ta okus se da odpraviti, če zakoplješ ptico kakor divjačino za 24 ur v zemljo.

Sicer pa je zadeva z okusom zelo relativna. Ravnotež nekega zoološkega vrta je trdil, da so vse živali užitne in je dokazal svojo trditev na ta način, da je pokušal meso vseh živali v svojem zoološkem vrtu, od jaguarjev do nosorogov, od novej do orlov.

Vendar pa ne bi niti njegov pogum prenesel mesa nekih živali, ki imajo zastrupljeno meso. Med te živali spada na pr. riba roženka iz tropskega pasu, ki je tako strupena, da če majhen kosček njenega mesa usmrti v nekoliko dneh.

Užitne so celo žuželke, na pr. neke hčinke, ki živijo v Zpadni Indiji na sagoških palmah, da o suhih, zmletih in drugače pripravljjenih kobilicah niti ne govorimo.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko
Berile

(ENGLISH-SLOVENE READER)

Stara cena
\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18 Street
New York City

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN



V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA
VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,
GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 18 Street

New York, N. Y.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ČAKAM TE!

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Drzni ste, grof. Saj se vendar še premalo pozna. Pomislite na Jakoba in Rahelo.

— Jakob je snubil Rahelo sedem let, jaz pa nimam toliko časa, draga baronica. Že sedem tednov je večnost zame.

— Par tednov odloga vam dam, grof Ludorf, da se preprčate o moji velikodušnosti. Med tem časom pa nobene besedice o tem.

Nato se je potuhnjeno zasmejala.

Popolnoma ga je očarala. V njegovem srcu, ki je bilo že otopelo, se je vzgal tak plamen, da bi nihče ne domneval. Že pred leti je bil sklenil, da se ne bo nikdar poročil, naenkrat mu je pa stopila Silva na pot. In vsled tega nežnega deškega cveta, se je izneveril svoji obljubi.

On je bil vajen, da ga je vsaka ženska takoj uslišala. Ona ga ni hotela, in to ga je dražilo. Ne, navsezadnje bo pa vendarle njegova. Kajti doslej se mu ni mogla še nobena protiviti, samo če je hotel.

Tekom igre je bolj pazil nanjo kot pa na kroglo.

— Tak pazite vendar — je vzkliknila Silva. — Jaz hočem zmagati v poštemen boju.

— Vi ste krivi, baronica. Zaradi vas sem raztresen. Veste kaj, pogovorila se še nekoliko.

— O čem naj govoriva? Verjemite mi, da ste preveč duhoviti zame. Smeje se ji je priklonil.

— Nemara vam je moja vsakdanja govorica nejasna, zato govoriva raje o mesečini in o slavčevem petju.

— Vi se norčujete, grof Ludorf. — je vzkliknila Silva skoro jezno. On je bil pa neizmerno vesel.

— Ni malo se ne norčujem.

Sedla sta na gozdno klopico. On je bil napol obrnjen proti nji, in njegove hladne, sive oči so iskale njenega pogleda.

Ona je zardela in pogledala v tla.

Slednjič jo je prijel za roko in zašepetal:

— Silva, Silva!

Ona je vztrepetala. Njene sočne, koralno-rdeče ustnice so bile v njem se je pridružilo vroče hrepenenje, da jstako zapeljivi bližini.

poljubi. Sklenil se je k nji, dočim je ona ogorčeno planila kvišku.

— Grof, pozabili ste...

Vgriznil se je v ustnico. Koga bi ne premagala strast.

— Oprostite, baronica Silva. Samo nekaj vas vprašam: Ali se ne zmetam na ta način pomenkovati s svojo bodočo ženo?

— Jaz ne bom nikdar vaša žena.

— Saj ste baš prej rekli.

— Niti prej vam nisem rekla niti zdaj. Pa tudi jutri ne ali po-
trilnem.

— Rekli ste, da po sedmih tednih. Ali ste že pozabili?

— Dala sem vam sedem tednov odloga, toda s tem še nisem rekla, da vas bom po sedmih tednih uslišala.

— Skušal bom ustreči vašim željam, baronica, da bom pa te vaše želje spoznal, mi boste menda dovolili, da pridem vsak dan. Kajti po-
vem vam, Silva, da vas ljubim.

— Jaz vas pa nimam rada, grof Ludorf.

Neka čudna trma jo je navdala.

Ženska volja se zdobi ob moški.

— Ne moja. Jaz počnem, karkoli se mi izljubi.

Zaničljivo se je nasmehnil, in ta smehljaj ji je rekel: — Kaj hočeš, revica. Baš tako bo kot jaz želim.

Ona si je pa mislila: — Nak, ne vzamem ga za nič na svetu. Ne
vzamem ga, četudi hoče moji mati. On bi me nikdar ne razumel, in
bi se smejal vsemu, kar mi je sveto. Zeblo bi me v njegovi bližini.

Nenadoma je vstal in rekel:

— Hvala vam, baronica.

Začuden ga je pogledala.

— Hvala vam za dobro zabavo, — je resno dostavil.

Tedaj se je morila zasmejati.

— Vi ste trmoglavka, baronica. Velik užitek bi bil zame, če bi mo-
gel zlomiti to trmo.

Silva je nemirno zacepetala z nogo. Tako govori kot da bi imel
že kako pravico do nje. Ne, pliček, ne bo šlo tako lahko.

— Mama naju čaka, — je rekla.

— Igre še nisva doigrala do konca. Ne smete misliti, baronica, da
se smatram za premagana.

Stopilval iz gozdne poti proti terasi, sta zasilila veselo govorjenje.

Mali Karol jima je pritekel nasproti.

— Silva, novi učitelj je že tukaj. Iminenit človek.

Obraz trinajstletnega dečka je žarel v velikem, odkritosrčnem ve-
selju.

— Zakaj pa ne pozdraviš grofa Ludorfa? — ga je pokarala sestra.

— Oh, oprostite!

— Morda boš po preteku enega tedna drugačnega mnenja, Karlo.

— se je nasmehnil grof in ga potrepil po rami.

— On zna plavati, telovaditi, sabljati se, drsati. Bil je že v Egiptu
in v Indiji.

Grof se je smejal njegovemu navdušenju.

— Kako je pa z jeziki, zgodovino, računstvom?

Karlo je zastala beseda.

— O tem ga še niva z Wilmom vprašala, toda zdi se mi, da zna tu-
di to.

— On že zna, toda ti nisi poseben prijatelj takih reči.

— Uganili ste grof, — je odvrnil deček prostodušno in odhitel.

— Priprizgaje pripravljen, — je rekla baronica.

— To pa reda slišam — je rekla Silva in pogledala na čajno mizico.

ki je bila vsa obložena z raznovrstnimi dobrotami.

Prva je sedla mati, za njo hči, nato pa baron in grof Ludorf.

— Iz hiše je zadonel vesel smeh, kateremu je odgovarjal moški glas.

— Ah, to sta naša dvojčka in doktor Hammer, — je rekla baro-
nica. — Grof Ludorf, zdaj se mi, da ste dober poznavalec ljudi. Vese-
lilo bi me, če bi mi povedali, kako je moj mož dobro izbral.

— Jutri vam bom povedal, baronica. Jutri moram namreč zopet
priti, kajti moj boj z gospodično hčerko še ni končan. Rečem vam pa,
da mi je precej nerodno...

— Četudi ste mojstrski igralec cele Evrope in ste bili doslej pri te-
nisu še vedno zmagovalec — se je vmešala Silva.

— Ali se hočete norčevati, baronica?

Tedaj je pa stopil na teraso doktor Hammer. Ob njegovi strani sta
bila baronova dvojčka, Karol in Wilma.

Grof Ludorf je marmarno vstal, dočim je baronica predstavila
novega domačega učitelja hčerki in gostu.

Nato so vsi sedli in pričeli jesti.

Silva je dr. Hammer jako presenetil. Sveti Bog, saj ni bil niti malo
sličn učitelju. Prej bi ga smatrala za častnika v civilu. Bil je visoke
rasti in elegantne postave. Iz pravilnega država se mu je odražalo tro-
je lastnosti: samozavest, dobrotu in izkušenost.

Karlo in Wilma nista bila pri jedi še nikdar tako mirna kot onega
večera. Novi učitelj je sedel neženirano pri mizi kot da bi bil že od nek-

aj vajen take družbe. Njegovi predniki so bili povsem drugačni. Po-
bilo zadnji, dr. Wahlman. On je v zadregi vedno kako stvar prevr-
nil, da sta se mu morala učenca smejati.

Grof Ludorf je natančno motril svojega soseda. Ni dolgo trajalo,
ko je spoznal, da je dr. Hammer človek, ki bi utegniti biti jako neva-
ren mlademu dekletu.

Nezapravo je pogledal Silvo, toda opazil ni nikesar. Sestra se je ba-
vila s svojima bratema. Zdaj ji ni bilo to, zdaj ji ni bilo ono poščeti.

— Kaj še, en kos boš vzela, Wilma? — je karala brata. — Za božjo
voljo, saj sta že skoro ves popravila.

— No, če ne smeja govoriti, — se je oglasil paglavec — bova sme-
la že vsaj jesti. Malo zabave mora imeti človek.

Vsi so se zasmeli.

— Papa, — je dejal Karlo, — gospod doktor je bil na Vezuvi. Pa
tudi v Egiptu je bil na piramidah.

(Dalje prihodnjič.)

OD BOGOSLOVCA DO KOMUNISTIČ-
NEGA PRVAKA

Stalinov življenjski opis pojasnjuje
marsikaj o njegovem železnem zna-
čaju. Nedavno je izšla v Nemčiji
obširna knjiga, ki jo je napisal Sta-
linov rojak Essad, ki jo dobro po-
zna Leninovega naslednika. V obliki
življenjskega romana nava-
ja Essad bej nove zanimive, doslej
še neznane podrobnosti iz Stali-
novih otroških let in sploh iz nje-
govega življenja. Avtor opisuje o-
troška leta, ki jih je preživel Stalin
v delavnici svojega očeta v kavka-
škem mestecu Gori. Ko je mladi
Džugašvili, kakor se piše Stalin,
nekoliko odrasel, ga je poslal nje-
gov oče, čevljar po poklicu, v se-
menišče, ker je iskreno želel, da bi
bil postal njegov sin duhovnik.

Stalin se je pa že v mladih le-
tih ogreval za revolucionarno pro-
pagando in tako je zbral leta 1908
okrog sebe skupino bogoslovne-
seminarja, ustanovil je tajno orga-
nizacijo, čije člani so se zbirali sa-
mo ponoči v spalnici pri postelji
mladega Džugašvilija in ob sve-
čah so proučevali Marxov nauk. Po-
licija je pa kmalu izsledila organi-
zacijo revolucionarne mladine.

Detektivi so preiskali sobo, v ka-
teri je spal Stalin, in dobili so bo-
gat plen. Našli so revolucionarne
proklamacije in pozive k oborože-
nemu nastopu proti vlad. Stalin je
bil seveda takoj izključen iz semi-
narja. Toda na dan njegove izklu-
čitve se je pripetilo nekaj neverjet-
nega, nečuvenga. Ravnatelj semi-
narja je dobil od izključenega go-
jenca pismo, v katerem so bili ime-
noma navedeni vsi udeleženci taj-
nih sestankov. Ovađstvo velja na
Kavkazu za največjo podlost. Džu-
gašvilijev prijatelj so bili silno
presenečeni in niso mogli verjeti,
da jih je izdal iniciator revolutio-
narne organizacije sam. Vsi so
bili izključeni iz seminarja.

Revolucionarna stranka je po-
stavila Stalina pred svoje sodišče
in obravnava se je vršila v stano-
vanju delavca Sturra, ki je baje
privedel Stalina v revolucionarne
vrste. Na prvo in glavno vprašanje,
ali je res, da je izdal svoje tova-
riše, je Stalin mirno odgovoril, da
je res. Potem je pa vstal in izja-
vil: — Tovariši, stranka ima malo
članov. Slušaatelj seminarja so bili
obsojeni služiti cerkvi, jaz sem jih
pa rešil za revolucijo. Po izklu-
čitvi iz seminarja jim je povratek
v buržuazno družbo onemogočen.
Hočeš nočes morajo postati naši
somišljeniki. Moja ovađba je prine-

sla stranki 12 revolucionarjev, pri-
pravljenih na vse.

In strankino sodišče je dalo Sta-
linu prav. Ta Stalinov nastop je ze-
lo značilen tudi za njegov nedavni
govor o novih smernicah v gospo-
darski obnovi Rusije. Stalin se ne
boji odkriti nastopiti proti javne-
mu mnenju, energično zavrača, če
spozna, da so bili zmotni. Zato ni
čuda, da ima mnogo sovražnikov in
da je vedno bolj osamljen.

Essad bej opisuje sedanje Stali-
novo življenje in pravi, da spominja
na življenje puščavnika. Zgodaj
zjutraj odhaja z doma v bližini
Moskve v Kremlj, svoj dom zaklene
in odpelje se v enem izmed šestih
od pičice sivih avtomobilov. Sofer-
ji redko veda, v katerem avtomo-
bilu se pelje Stalin. V Kremlju pre-
bije Stalin ves dan navadno do
pozne noči, tam tudi obeduje, je
navadna kavčarska jedila, ki mu
jih pripravljata suženjsko udani, ma-
li pisarni Gruzini, ki nima pojma
o boljševizmu, pač je pa zelo po-
nosen na to, da je dosegel njegov
rojak politično moč, kakršne niso
poznali niti gruzinski knezi, pred
katerimi je v svojih otroških letih
trepetal.

OTROŠKA IGRA — VZROK
SMRTI.

V bližini Würzburga se je igrala
petletna hči nekakega poselnika s so-
sedovo deklico. Predstavljali sta do-
mačo kuhinjo. Za "kuhanje" sta ra-
bili spirit in pri vlijvanju tekočine v
igračke, je ena izmed obeh polila s
spiritom roko svoje punčke. Nastal
je ogenj. Otrok je bil hipoma v pla-
menih in je dobil tako težke opek-
line, da je umrl potem, ko so ga
odkuli v bolnišnico.

DUNAJSKA OBČINA ZNIŽUJE
PLAČE.

Mestna občina na Dunaju nava-
rava svojim nameščencem znižati
prejemke za približno 5%. Sklepi se
niso storjeni končno, vendar vna-
dar je gotovo, da bodo občinski na-
meščenci kljub čemur tudi še
za naprej prejemali 13. in 14. plačo,
tako da bo skrajšanje dohodkov prav
zaprav malenkostno.

Naročite se na "Glas Naroda" —
največji slovenski dnevnik v Zdra-
venih državah.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše
članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York, N. Y.RAZNE POVESTI IN
ROMANI:

(Nadaljevanje.)

Drobiz, in razne povesti

spisal Mičinski

Darovana, zgodovinska povest

Dekle Eliza

Dalmatinske povesti

Dolga roka

Do Ohrida in Bitolje

Doli z orožjem

Don Kihot iz La Mancha

Dve sliki. — Njiva, Starša —

(Meško)

Devica Orleanska

Duhovni boj

Dedek je pravil; Marinka in škra-
teljčki

Elizabeta

Fabijola ali cerkev v Katakombah

Fran Baron Trenk

Filozofska zgodba

Fra Diavolo

Gozdovnik (2 zvezka)

Gospodarka sveta

Gostilniški katekizem

Gostilne v stari Ljubljani

Grška Mytologija

Gusarji

Gusar v oblakih

Hadži Murat (Tolstoj)

Hči papeža, vez

Hektorjev meč

Hedvika

Hudi časi, Blage duše, veselolga

Helena (Kmetova)

Hudo Brezno (II. sv.)

Humoreske, Orolske in Satire,

vezano

broširano

Izlet G. Brončka

Izbrani spisi dr. H. Dolence

Iz tajnosti prirode

Iz modernega sveta, trilo vez

Izbrani spisi dr. Ivan Mencinger:

2 zvezka

Igracke broširano

Igralce

Jaglje

Janko in Melka (za otroke)

Jermak Zmagovalec, Med plavaji

Jutri (Strug) trd. v.

broš.

Jutricevi spisi:

Popolna izdaja vseh 16 zvezkov,

lepo vezanih

6. zvezek: Dr. Zober — Turčur

broširano

Juan Misericija (Povesti iz španskega

življenja)

Kako sem se jaz likal

(Aleševce) I. zvezek

Kako sem se jaz likal

(Aleševce) II. sv.

Kako sem se jaz likal

(Aleševce) III. zvezek

Korejska brata, povest in mislo-

nov v Koreji

Krvna osveta

Kmečki punt (Šenoa)

Kuhinja pri kraljici gosli notici

Kaj se je Markar sanjalo

Kamni

Križev pot patra Kopljenika

Kaj se je izmislil dr. Otis

Lestvikiški izbrani spisi

1. sv. Pesmi — Ode in elegije —

Sonete — Romance, balade in

legende — Tolstoj (Levitik)

3. sv. Silka Levitika in njegove

kritike in polemike

Trdo vezano

Ljubljanske slike, Hiti lastnik,

Trgovce, Križjaki stražnik, U-

radnik, Ješčini doktor, Gostilni-

čar, Klepetulje, Natakarc, Du-

bovnik, itd.

Lav na čeno (roman)

Lucifer

Marjetica

Materina žrtve

Moje življenje

Mali Lord

Milijonar brez denarja

Maron, kračanski deček in Liba-

nana

Mladih zanikrcev lastni živo-

topis

Mlinarjev Janez

Musolino

Vrtvi Gostad

Voli Klatad

Vesilja

Valekosti (Ivan Albrecht)

Vladim sreča. Zbirka povesti za

slovenska mladino

Misterija, roman

Možje

Na različnih potih

Notarjev nos, humoreska

Narod, ki izmira

Naša vas, II. del, 9 povesti

Nova Evropla, trilo vez

Naša leta, trilo vez

broš.

Na Indijah otokih

Naši ljudje

Nekaj iz ruske zgodovine

Na krvavih poljih. Trpljenje in

strahote s bojnih poborov bivše-

ga slovenskega polka